

- Тук иде тя. Такава лека стъпка
не ще изтрие тоя вечен камък.
По паяжините, които леко
във веселия летен въздух плуват,
би могъл влюбеният да се носи
и все пак да не падне, толкова лека
е суетата!

~~Влиза ЖУЛИЕТА.~~

ЖУЛИЕТА

- Отче мой духовен, —> |

на тебе казвам добър вечер.

БРАТ ЛОРЕНЦО

- Чедо, —> |

Ромео ще изкаже благодарност
за себе си и мен.

ЖУЛИЕТА

- За двама нас —> |

и аз ще му благодаря, защото
голяма благодарност ще изкаже.

РОМЕО

- О, Жулиета, ако твоята радост
прелива като моята — и ти,
ако от мене по-добре умееш
с дишанието си да я прославиш,
в простора нека звънне песента ти,
и звуците на твоите слова
да възвестят за щастиято чудно,
което ни дарява тая среща.